

உயர்கல்வி அமைப்பில் அடிப்படை மாற்றம் தேவை

டாக்டர் வா.செ. குழந்தைசாமி

ஒரு சமுதாயம் அவ்வப்பொழுது சிறு, சிறு புரட்சியைச் செய்ய வேண்டும், அப்படிச் செய்யத் தவறினால் பின்னர் அது ஒரு பெரிய புரட்சியைச் சந்திக்க நேரிடும். 'உலகத் தோடு ஓட்ட ஓழுகல்' எனும் வள்ளுவர் அறிவுரை, தனி மனிதருக்கும் பொருந்தும். ஒரு சமுதாயத்திற்கும் பொருந்தும். உயர் கல்வி அமைப்பில் கடந்த நூற்றாண்டில், உலக அளவில் பல முக்கியமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. ஆனால் இந்தியா அந்த மாற்றங்களை உள் வாங்கி உலக வழக்கொடு இணைந்து நடைபோடவில்லை. அவ்வப்பொழுது தேவையான அளவில் சிறிய புரட்சியைச் செய்யத் தவறிய இந்திய உயர்கல்வி அமைப்பு, இன்று பெரிய புரட்சியைச் செய்ய வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

உலகின் வளர்ந்த நாடுகள், வளரும் நாடுகள் அனைத்திலும் உயர்கல்வி பல்கலைக் கழகங்களில் இருக்கின்றன. பல்கலைக் கழகங்கள் பெரிய வளாகங்களில் அமைந்தவை, இருபதாயிரம் முப்பதாயிரம் என்ற அளவில் கணிசமான மாணவர் தொகையைக் கொண்டவை. M.I.T. போன்ற கல்வி நிறுவனத்தில் 30,000 மாணவர்கள், 3,000 தகுதி வாய்ந்த ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். மாபெரும் நூல் நிலையம், உயர்தரமான கருவிகளைக் கொண்ட ஆய்வுச் சாலைகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு துறையிலும் அதன் வளர்ச்சியின் எல்லையில் நின்று அடுத்த கட்டத்தை எட்ட ஆய்வு நடத்துகிறார்கள். மேலும் இந்த நாடுகளில் கணிசமான எண்ணிக்கையில் பல்கலைக் கழகங்கள் இருக்கின்றன. 12.7 கோடி மக்களைக் கொண்ட சிறிய நாடான ஜப்பானில் 684 பல்கலைக் கழகங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் 512 தனியார் பல்கலைக் கழகங்கள். 28.0 கோடி மக்களைக் கொண்ட அமெரிக்காவில் 2364 பல்கலைக் கழகங்கள். அவற்றுள் தனியார் பல்கலைக் கழகங்கள் 1752. ஏறத்தாழ 6.0 கோடி மக்களைக் கொண்ட பிரிட்டனில் இருப்பவை 104 பல்கலைக் கழகங்கள். மேலும் பல்கலைக் கழகம் போன்று பட்டம் கொடுக்கும் தகுதி வாய்ந்த 231 தன்னாட்சி அமைப்புள்ள கல்லூரிகள். 8.2 கோடி மக்களைக் கொண்ட ஜெர்மனியில் 330 பல்கலைக் கழகங்கள்.

இந்தியாவை எடுத்துக் கொண்டால் உயர்கல்வியில் பெரும்பகுதி இணைப்புக் கல்லூரிகளில் [Affiliated Colleges] உள்ளது. 2003-2004 இல் அவற்றின் எண்ணிக்கை 16885. பெரும்பாலானவை சிறிய நிறுவனங்கள். பல்கலைக் கழகங்கள் 221. இவையன்றி நிகர்நிலை பல்கலைக் கழகங்கள் 89. , இளங்கலை படிப்பில் 90.25 சதவிகிதம், முதுகலைப் படிப்பில் 65.5 சதவிகிதம் மாணவர்கள் இந்த இணைப்புக் கல்லூரிகளில் தான் படிக்கிறார்கள். இக்கல்லூரிகளில் பேராசிரியர், உதவிப் பேராசிரியர் போன்ற பதவிகள் இல்லை. பல தகுதி

நிலைகளைக் கொண்ட விரிவுரையாளர் பதவிகள் மட்டுமே உள்ளன. பெரிய நூல் நிலையங்களோ, உயர் ஆய்வுக்கான கருவிகள் கொண்ட சோதனைச் சாலைகளோ இல்லை. இங்கு முதுகலைப் பட்டப் படிப்புடன் டாக்டர் பட்ட ஆய்வும் நடக்கிறது. இவற்றின் தரம் எப்படியிருக்கும் என்பதை யூகிக்க முடியும். பல்கலைக் கழகங்களில் படிக்கும் மாணவர்கள் மிகக் குறைவு. 100 கோடி மக்கள் உள்ள நம் நாட்டில் இருக்கும் பல்கலைக் கழகங்கள் 221 தான். இவையும் பெரும்பாலான நேரத்தை இணைப்புக் கல்லூரிகட்டுத் தேர்வு நடத்துவது. விடைத்தாள் திருத்துவது, தேர்வின் விளைவுகளை வெளியிடுவது போன்றவற்றிலேயே செலவிடுகின்றன.

முன்னேறிய நாடுகளில் ஒரு ஒரு பல்கலைக் கழகம் உயர்கல்வி மையம் மட்டுமன்றி, அது முக்கியமான உயர்தர ஆய்வு மையம். ஆனால் நம் நாட்டில் சிறு, சிறு நிறுவனங்களாக, பேராசிரியர் பதவியின்றி, உதவிப்பேராசிரியர் பதவியின்றி, நல்ல நூல்நிலைய வசதியின்றிச் சிதறிக்கிடக்கும் நிறுவனங்களான இணைப்புக் கல்லூரிகள் உயர்தர ஆய்வை மேற்கொள்ளும் சக்தியற்றவை. பல்கலைக் கழகங்கள் எண்ணிக்கையில் குறைவு, மிகக் குறைவு. இருக்கின்ற சில பல்கலைக் கழகங்களும் தேர்வு வாரியங்களாகச் செயல்படுகின்றன. எனவே, அறிவியலும், தொழில் நுட்பமும் ஆக்க சக்திகளாக உருவெடுத்திருக்கும் இன்றைய சூழ்நிலையில், அறிவுயுகத்தில் கால் எடுத்து வைத்திருக்கும் புதிய உலகில் நாம் இப்பொழுதிருக்கும் உயர் கல்வி அமைப்பையும், உயர் கல்வி நிறுவனங்களையும் வைத்துக் கொண்டு. ஆய்வு வளர்ச்சியில், புதுவன காண்பதில், முன்னேறிய நாடுகளொடு மட்டுமின்றி, சீனா, கொரியா போன்ற வளரும் நாடுகளொடு கூடப் போட்டி போட இயலாது.

இணைப்புப் பல்கலைக் கழகங்கள் [Affiliating universities], இணைப்புக் கல்லூரிகள் [Affiliated colleges] என்பன பழங்கால அமைப்பு. நாம் 1857-இல் புதிய பல்கலைக் கழகங்கள் அமைத்த பொழுது லண்டன் பல்கலைக் கழகத்தில் நடைமுறையில் இருந்த ஏற்பாட்டை நாம் பின் பற்றினோம். அதை லண்டன் பல்கலைக் கழகம் எப்பொழுதோ கைவிட்டு விட்டது. நாம் தொடர்ந்து பின்பற்றி வருகிறோம். நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே காலாவதியாகிவிட்ட இந்த அமைப்புக் கைவிடப் பட வேண்டும் நமது நாடு வறுமையிலிருந்து மீண்டு வளம்பெற்ற நாடாகவேண்டு மெனில் நமது உற்பத்தித் திறன் பெருக வேண்டும். உலகச் சந்தையில் நமது போட்டித்திறன் பெருக வேண்டும். அண்மையில் உலக அளவில் 53 நாடுகளின் போட்டித் திறனை (Global competitiveness) ஆய்வு செய்தில். நாம் 45 ஆவது இடத்தில் இருக்கிறோம். நமது போட்டித் திறன் வளர வேண்டுமானால் நமது புதியன புணையும் ஆற்றல், புதிய தொழில் நுட்பத்தை உருவாக்கும் திறன் வளர வேண்டும். அதற்கு நமது ஆய்வுத்திறன் (Research capacity) உயரவேண்டும்.

உலகு முழுவதும், குறிப்பாக முன்னேறிய நாடுகளில் பல்கலைக் கழகங்கள்தான் ஆய்வின் தாயகம். புதியன மலரும் பூங்கா. புரட்சிகரமான காண்டல்கள் [Invention], புனைவுகள் [Innovations], உருப்பெறும் இடம். ஆனால் பெரிய தொகையில் இணைப்புக் கல்லூரிகளைக் கொண்ட இந்தியப் பல்கலைக் கழகச் சூழ்நிலையில் ஆய்வு முயற்சிகள் தேவையான அளவிற்கு வளரவில்லை. அண்மைக்காலத்தில் ஷாங்காய் ஜியோடெங் பல்கலைக் கழகம் சென்ற ஆண்டிற்கான (2004) உலகின் தலை சிறந்த 100 பல்கலைக் கழகங்களின் பட்டியலை வெளியிட்டது. அதில் ஒரு இந்தியப் பல்கலைக் கழகம் கூட இடம் பெறவில்லை. முதல் இருபது இடங்களில் 17. இடங்களை அமெரிக்கப் பல்கலைக் கழகங்கள் பெற்றுள்ளன. 1998-99-இல் இந்திய ஆய்வு நிறுவனங்கள் ஆய்வுக்குச் செய்த செலவினம் நமது பல்கலைக் கழகங்களில் ஆய்வு முயற்சிக்கு ஆய்வுத் திறனுக்கு ஒர் அளவு கோல் ஆகும். அது பின்வருமாறு:

ஆய்வுக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டில் பங்கு (1998-99)

மைய அரசு ஆய்வு நிறுவனங்கள்	62.5%
மாநில அரசு ஆய்வு நிறுவனங்கள்	8.0%
பொதுத்துறை ஆய்வு நிறுவனங்கள்	5.0%
தனியார் துறை ஆய்வு நிறுவனங்கள்	21.6%
உயர்கல்வி ஆய்வு நிறுவனங்கள்	2.9%

ஆய்வுக்காக உயர் கல்வி நிறுவனங்கள் அனைத்தும் சேர்ந்து செலவிடுவது மொத்தத்தில் 2.9% தான். இது குறைந்தது 10% அல்லது 12% ஆக உயரவேண்டும். அதற்கு நமது உயர்கல்வி அமைப்பு, பின்வரும் வகையில் மாற்றி அமைக்கப் படவேண்டும்.

1. வருகிற 2020-க்குள் நாம் நமது பல்கலைக் கழகங்களின் எண்ணிக்கையை 2500 போல உயர்த்த வேண்டும்.
2. மைய, மாநில அரசுகள் புதிய பல்கலைக் கழகங்கள் தொடங்க வேண்டும். இருக்கின்ற பல்கலைக் கழகங்களின் தகுதிகளை உயர்த்த வேண்டும்.
3. தகுந்த நெறி முறைகளுடன், தனியார் துறையினர் பல்கலைக் கழகங்கள் தொடங்க அனுமதிக்கப்படவேண்டும். இதற்கு நாடாளுமன்றத்தில் ஒரு மசோதா நிறைவேற்றப் படவேண்டும்.
4. இப்பொழுது இருக்கும் கல்லூரிகளில் தகுதியுள்ளவற்றிற்கு 'நிகர் நிலைப் பல்கலைக் கழகத்' தகுதி வழங்கப்பட வேண்டும்.
5. நிகர் நிலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அடுத்த தகுதியை உடைய சிறந்த கல்லூரிகளுக்குத் 'தன்னாட்சித் தகுதி' வழங்கப்படவேண்டும்.

6. வருகிற 2020-க்குள் தன்னாட்சித் தகுதி பெறும் அளவிற்கு உயர இயலாத கல்லூரிகள் தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகளாக மாற்றப்படவேண்டும்.
7. இணைப்பு முறை (**Affiliating system**) காலாவதியாகிவிட்ட ஒன்று. உலகில் - இந்தியா, பாகிஸ்தான், வங்காள தேசம் தவிர - வேறு எங்குமே இல்லாதது. இணைப்பு முறை இந்திய உயர்கல்விக்கு ஒரு சாபக் கேடு. வருகிற 2020-க்குள் இணைப்புக் கல்லூரி என்ற அமைப்பு இந்தியக் கல்வி வானில் இருந்து மறைய வேண்டும்.
8. உயர்கல்வியில் எல்லா மட்டத்திலும் செமஸ்டர் முறை (**Semester system**) கிரெடிட் முறை (**Credit system**) தாமதமின்றி அமல்படுத்தப்படவேண்டும்
9. மைய அரசு உயர் கல்விச் சீரமைப்பு என்ற தலைப்பில் ஒரு திட்டம் தயாரித்து பெரும் அளவில் நிதி ஒதுக்கி இந்த மாற்றத்தை உருவாக்க வேண்டும். நமது நாட்டை எதிர்நோக்கும் அவசரத் தேவைகள் அனைத்திலும் இது அவசரமான தேவை.